

Carlo Collodi'nin eşsiz klasiğini
Mavisel Yener anlatıyor

PİNOKYO

SENdeOKU KLASİKLER

tudem

SENdeOKU KLASİKLER

Carlo Collodi'nin eşsiz klasiğini
Mavisel Yener anlatıyor

PİNOKYO

PİNOKYO

© 2021, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YENİDEN ANLATAN: Mavisel Yener

ORJİNAL ESER SAHİBİ: Carlo Collodi

RESİMLEYEN: Nilay Çınar

EDİTÖR: Ümit Mutlu

SON OKUMA: Hülya Dayan

GRAFİK UYGULAMA: Nayime Serbest

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malhköy, Temelli/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Eylül 2021 (3000 adet)

ISBN: 978-605-285-517-1

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

SENdeOKU KLASİKLER

Carlo Collodi'nin eşsiz klasiğini
Mavisel Yener anlatıyor

PİNOKYO

Giriş

Marangoz Antonyo

“Evvel zaman içinde, bir peri padişahı vardı,” diye başlamıyor bu öykü. “Evvel zaman içinde, minik bir odun parçası vardı,” diye başlıyor.

Günlerden bir gün, minik odun parçasının yolu marangoz Antonyo’nun dükkânına düştü. O odun parçası bendim tabii ki.

Sevimli, güleç marangoz Antonyo beni ölçtü biçti, beğendi. Güzel bir masa ayağı şekline getirmeye karar verdi. Tedirgin olmuştum. İçime bir sıkıntı oturmuştu sanki.

Marangoz Antonyo keserini alıp beni yontmak üzereyken bağırmağa başladıım:

“Lütfen yapmayın, canım acır!”

Nasıl şaşırdığımı görmeliydiniz. Sesimi duyunca gözleri korkudan pörtledi, ağzı açık kaldı. Belli ki konuşan bir odun parçası hiç görmemişti. Neredeyse bayılacaktı.

Tam o sırada dükkâna bir arkadaşı geldi.

Marangoz Antonyo’nun arkadaşının adı Gepetto idi. Ufacık tefecik biriydi. Dans edebilen, zıplayan bir kukla yapmak için Antonyo’dan odun istiyordu.

Marangoz Antonyo’nun aklına ilk gelen ben oldum. Böylece, korkudan ödünü patlatan tahta parçasından (yani benden) kurtulmuş olacaktı. Beni Gepetto’ya verdi.

Gepetto'nun evine doğru yola çıktık.
Nereye gittiğimizi, bana nasıl davranacağını
bilemediğim için oldukça huzursuzdum.

Gepetto'nun beni bir kukla yapacağını,
adımı PİNOKYO koyacağını tabii ki henüz
bilmiyordum...

Birinci Bölüm

Gepetto Usta Bana İsim Koyuyor

Çoluğu çocuğu olmayan Gepetto Usta, küçücük evinde yalnız yaşayan biriydi. Yayırları gıcırdayan eski karyolası, ağaç kurtlarının kemirdiği masası ve eski sandalyesinden başka eşyası yoktu.

Bunca yoksulluğa karşınl, insanı içine çeken bir sıcaklığı vardı bu evin.

Gepetto Usta, marangoz araç gereçlerini dolaptan çıkarıp masaya sıraladı. Beni kukla yapacaktı.

“Ona ne isim versem acaba?” diye mırıldandığını duydum. Ama kısa sürede bulmuştu. Artık ismim Pinokyo’ydu. Ben de sevmiştim doğrusu.

Gepetto Usta canla başla işe koyuldu. Önce saçlarımı, alnımı, gözlerimi ortaya çıkardı. Sonra burnumu, ağızımı yaptı. Öyle mutluydum ki hep gülmek geliyordu içimden. Sabırla, canımı hiç acıtmadan çalışıyordu. Çenemi, boğazımı, omuzlarımı, karnımı, kollarımı, ellerimi yaptı. Son olarak da bacaklarımı ve ayaklarımı şekillendirdi.

Ayaklarımın yapımı bittiğinde sevinçten onları sallamaya başladım. Fakat Gepetto Usta’ya yanlışlıkla tekme attım.

“Daha tamamlanmadın bile. Ama şimdiden babana saygısızlık ediyorsun oğlum,” diye söylendi.

Bana “oğlum” demesi çok tuhafıma gitmişti.
Ama hoşlanmıştım da.

Başlangıçta bacaklarım kaskatıydı,
yürüyemiyordum. Sonra Gepetto Usta
elimden tuttu, nasıl adım atacağımı gösterdi.
Bacaklarım açılınca odada kendi başıma
yürüyüp koşmaya başladım. Sonunda
dayanamadım. Evin kapısından sokağa fırlayıp
kaçtım. Zavallı Gepetto Usta peşimden koştu
ama yetişemedi.

Gepetto Usta, “Durdurun onu! Durdurun
onu!” diye bağırıyordu. Sokaktaki insanlar,
koşan, ahşap bir kukla görünce katıla katıla
gölmeye başladılar.

Öyle bir gürültü çıktı ki sonunda polis
geldi. Beni burnumdan tutup yakaladı. Gepetto
Usta burnumu o kadar uzun yapmasaydı polise
yakalanmazdım tabii ki.

Hemen kendimi yere attım. “Eve dönmek istemiyorum!” diye bağırdım.

Gepetto Usta konuşabildiğimi duyunca şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı.

Çevredekiler bana acımışlardı. “Zavallı kukla! Bu aksi adam eve götürüp kuklayı paramparça edecek,” diyorlardı.

Polisin kafası iyice karışmıştı. Bunun üzerine beni bırakıp Gepetto Usta’yı karakola götürmeye karar verdi. Çünkü çocuklara kötü davranmak suçtu.

Gepetto Usta polisle giderken, “Ah haylaz çocuk! Ah yaramaz evlat!” diye bağıırıyordu.

Aslında üzgündüm. Gepetto Usta suçsuz yere, benim yüzümden cezaevini boylamıştı.

Carlo Collodi'nin eşsiz klasiğini
Mavisel Yener anlatıyor

PİNOKYO

Resimler: Nilay Çınar

Sürekli yalan söyleyen, babasının sözünü hiç dinlemeyen, minik bir kukla bizim Pinokyo. Kötü bir kukla değilse de biraz yaramaz, biraz delidolu. Fakat şimdi onu, gerçek bir çocuk olmak için koca bir macera bekliyor...

İtalyan yazar Carlo Collodi'nin, doğruluk ve dürüstlüğü yücelttiği yüzyıllık klasiği *Pinokyo*, bu kez çocuk edebiyatının ustası Mavisel Yener'in ellerinde şekilleniyor, herkes okuyabilsin diye yeniden hayat buluyor!

ISBN 978-605-285-517-1

9 786052 855171

tudem.com

f t i y l n tudemyayingrubu